

عنوان مقاله:

تحلیل شاخص‌های شهر اکولوژیک در ساختمان‌های بلندمرتبه‌ی کلان‌شهر مشهد

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، دوره 10، شماره 40 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرزانه رزاقیان - ACECR

محمد رحیم رهنما - Ferdowsi university

خلاصه مقاله:

عدم توجه به استفاده‌ی صحیح منابع در ساختمان‌های بلندمرتبه، به‌عنوان یکی از روش‌های ساخت شهرهای جدید، می‌تواند باعث بروز مشکلات متعددی در آینده‌ی شهرها گردد. لذا این مقاله با هدف ارتقاء سطح کیفیت ساخت‌وساز، کاهش مصرف منابع و اتلاف انرژی در بخش عظیم ساختمان و بلندمرتبه‌های حوزه‌ی جنوب غرب مشهد سعی دارد با مقایسه‌ی معیارهای طراحی اکولوژیک در محدوده‌ی مورد مطالعه، چشم‌انداز تفکر اکولوژیکی را تا حدی در وضع موجود روشن کند. لذا نظریه‌ی شهر اکولوژیک و استاندارد بین‌المللی اکولوژیک HQE به معنای "کیفیت بالای زیست‌محیطی"، مبنای اساسی تحقیق بوده و با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی، 14 هدف خرد در قالب چهار گروه "ساخت اکولوژیک"، "مدیریت اکولوژیک"، "آسایش" و "بهداشت" ارزیابی شده و امتیاز نهایی نشان‌دهنده‌ی وضعیت اکولوژیک بنا است. برداشت‌های میدانی، تکمیل پرسشنامه و مصاحبه‌های صورت‌گرفته با مدیران، ساکنان و گروه مهندسان نشان می‌دهد تقریباً در هیچ‌یک از برج‌ها به اصول طراحی اکولوژیک توجه نشده و موارد اندکی که از استاندارد HQE در این برج‌ها اجرا شده، نه به دلیل وجود تفکر اکولوژیک در ساخت‌وساز که به دلیل ایجاد تمایز با سایر بناها و گران‌تر ساختن هر مترمربع بنا جهت فروش است و فرضیه‌ی تحقیق مبنی بر احتمال عدم وجود تفکر و چشم‌انداز اکولوژیک در ساخت بلندمرتبه‌های مشهد تأیید می‌گردد. لذا مهم‌ترین پیشنهادات این مقاله، آشنا ساختن مدیران شهری و سپس برج‌سازان به اهمیت شهر اکولوژیک و معماری سبز، تصویب قوانین و مقررات طراحی اکولوژیک و اعمال ضابطه‌های تشویقی در برج‌هایی است که آیین‌نامه‌ی طراحی اکولوژیک را رعایت نمایند.

کلمات کلیدی:

اکولوژیکی، ساختمان بلندمرتبه، مشهد، Ecological perspective, High-rise building, HQE standard, Mashhad, استاندارد HQE، چشم‌انداز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1157242>

